

152

ZÁKON

ze dne 29. června 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, a zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992, publikovaného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb. a nálezu Ústavního soudu České republiky č. 91/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 21 odst. 2 se za slovo „nestanoví-li“ vkládají tato slova: „zákon nebo“.

2. § 27 včetně nadpisu zní:

„Druhy trestů

§ 27

Za spáchané trestné činy může soud uložit pouze tyto tresty

- a) odnětí svobody,
- b) obecně prospěšné práce,
- c) ztrátu čestných titulů a vyznamenání,
- d) ztrátu vojenské hodnosti,
- e) zákaz činnosti,
- f) propadnutí majetku,
- g) peněžitý trest,
- h) propadnutí věci,
- ch) vyhoštění,
- i) zákaz pobytu.“

3. V § 33 písm. i) se vypouští slovo „nebo“, v písmenu j) se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a připojují se slovo „nebo“ a písmeno k), které zní:

„k) přispěl k objasňování trestné činnosti spáchané ve prospěch zločinného spolčení.“

4. Za § 39a se vkládá nový § 39b, který zní:

„§ 39b

(1) Během výkonu trestu odnětí svobody může soud rozhodnout o přerazení odsouzeného do věznice jiného typu, který se od věznice, v níž dosud odsouzený trest vykonává, může lišit o jeden stupeň.

(2) O přerazení odsouzeného do věznice s mírnějším režimem rozhodne soud tehdy, jestliže chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti, odůvodňují závěr, že přerazení přispěje k dosažení účelu výkonu trestu.

(3) O přerazení odsouzeného do věznice s přísnějším režimem může soud rozhodnout, jestliže

- a) odsouzený závažným způsobem nebo opakovaně porušil stanovený pořádek nebo kázeň,
- b) odsouzený byl pravomocně uznán vinným trestným činem, který spáchal během výkonu trestu.

(4) Z věznice se zvýšenou ostrahou nelze přeradit

- a) odsouzeného, kterému byl uložen výjimečný trest a který dosud nevykonal alespoň 10 let tohoto trestu,
- b) jiného odsouzeného, který trest vykonává ve věznici se zvýšenou ostrahou, před výkonem alespoň jedné třetiny uloženého trestu.

(5) Do věznice s dozorem a věznice s dohledem nelze přeradit odsouzeného, který se má na základě rozhodnutí soudu podrobit ochrannému léčení v ústavní formě.

(6) Na návrh odsouzeného, který ve věznici určitého typu vykonal nepřetržitě alespoň jednu třetinu uloženého trestu, nejméně však šest měsíců, může soud rozhodnout o jeho přerazení do věznice s mírnějším režimem; to neplatí pro odsouzeného, kterému byl uložen trest na doživotí a vykonává jej ve věznici se zvýšenou ostrahou.

(7) Není-li návrhu podle odstavce 6 vyhověno, může jej odsouzený opakovat až po uplynutí šesti měsíců od skončení řízení o jeho předchozím návrhu.“

5. V § 40 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, jestliže odsuzuje pachatele, který významně přispěl k objasnění trestné činnosti spáchané ve prospěch zločinného spolčení nebo napomohl zabránit trestné činnosti, kterou ve prospěch zločinného spolčení jiný připravoval nebo se o ni pokusil, jestliže vzhledem k možnostem nápravy pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti má za to, že účelu trestu lze dosáhnout i trestem kratšího trvání.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4 a v tomto odstavci se slova „odstavce 1 nebo 2“ nahrazují slovy „odstavců 1 až 3“.

6. Za § 42 se vkládají nové § 43, 44, 45 a 45a, které včetně nadpisu nad § 43 znějí:

„Ukládání trestu odnětí svobody pachateli trestného činu spáchaného ve prospěch zločinného spolčení

§ 43

Pachatel, který spáchal úmyslný trestný čin jako člen zločinného spolčení, nebo

pachatel, který takový čin spáchal vědomě se členem zločinného spolčení anebo v úmyslu zločinnému spolčení napomáhat, se považuje za pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch zločinného spolčení, jestliže okolnosti činu nebo osoba pachatele podstatně zvyšují stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost.

§ 44

(1) Horní hranice trestní sazby odnětí svobody stanovené v tomto zákoně se u pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch zločinného spolčení zvyšuje o jednu třetinu. Takovému pachateli soud uloží trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby odnětí svobody.

(2) Horní hranice trestní sazby nesmí ani po zvýšení podle odstavce 1 převyšovat patnáct let. Při ukládání výjimečného trestu odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let nesmí horní hranice převyšovat dvacet pět let.

Obecně prospěšné práce

§ 45

(1) Soud může uložit trest obecně prospěšných prací, odsuzuje-li pachatele za trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, jestliže vzhledem k povaze spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele lze mít důvodně za to, že výkonem tohoto trestu bude dosaženo účelu trestu stejně, jako kdyby na pachateli byl vykonán trest odnětí svobody.

(2) Za podmínek uvedených v odstavci 1 lze trest obecně prospěšných prací uložit, i když ve zvláštní části tohoto zákona není stanoven. Může být uložen jako trest samostatný nebo i vedle jiného trestu. Nelze však uložit trest obecně prospěšných prací vedle trestu odnětí svobody.

(3) Trest obecně prospěšných prací záleží v povinnosti odsouzeného provést ve stanoveném rozsahu práce ve prospěch obce při údržbě veřejných prostranství, úklidu a údržbě veřejných budov a komunikací, nebo jiné obdobné práce sledující obecný prospěch.

§ 45a

(1) Trest obecně prospěšných prací může soud uložit ve výměře od 50 do 400 hodin. Soud může uložit pachateli na dobu trestu i přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život; zpravidla mu též uloží, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

(2) Při ukládání trestu obecně prospěšných prací přihledne soud též ke zdravotní způsobilosti pachatele. Trest obecně prospěšných prací neuloží, je-li pachatel zdravotně nezpůsobilý k soustavnému výkonu práce.

(3) Obecně prospěšné práce je odsouzený povinen vykonat osobně a bezplatně ve svém volném čase nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy soud nařídil výkon tohoto trestu.

(4) Jestliže pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život, nebo zaviněně nevykonal ve stanovené době uložený trest, přemění soud trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu; přitom každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody.

(5) Na pachatele, kterému byl uložen trest obecně prospěšných prací, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán nebo bylo od výkonu trestu nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno.“

7. V § 54 odst. 3 věť první se slova „výkon tohoto trestu mohl být zmařen“ nahrazují slovy „ve stanovené lhůtě nebyl vykonán“.

8. V § 55 odst. 1 písm. d) se za slovo „pachatel“ vkládají slova „byť jen zčásti“, tečka se nahrazuje čárkou a připojují se slova „pokud hodnota věci uvedená pod písmenem c) není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná.“

9. V § 68 odst. 2 v poslední věť se za slova „peněžitý trest“ vkládají čárka a tato slova: „trest zázkazu pobytu“.

10. V § 78 se za slovo „svobody“ vkládají čárka a tato slova: „obecně prospěšné práce“.

11. Za § 81 se vkládá nový § 81a, který zní:

„§ 81a

(1) Dovrší-li mladistvý ve výkonu trestu 18. rok věku, může soud rozhodnout, že odsouzený se přeřadí do věznice pro ostatní odsouzené. Při rozhodování přihledne zejména k dosaženému stupni jeho převýchovy a k délce zbytku trestu. Přeřadí-li soud odsouzeného do věznice pro ostatní odsouzené, může zároveň rozhodnout, že odsouzený bude nadále trest vykonávat v jiném typu věznice, který se od věznice, v níž dosud trest vykonával, může lišit o jeden stupeň.

(2) Rozhodnutí o přeřazení odsouzeného do věznice pro ostatní odsouzené se vždy považuje za rozhodnutí o přeřazení do věznice s přísnějším režimem.“

12. V § 88 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Skutečnost, že pachatel se trestného činu dopustil jako člen organizované skupiny, nebrání tomu, aby za splnění podmínek stanovených tímto zákonem byl současně postižen jako pachatel trestného činu spáchaného ve prospěch zločinného spolčení.“

13. § 89 se doplňuje odstavcem 20, který zní:

„(20) Zločinné spolčení je společenstvím více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbu činností, které je zaměřeno na dosahování zisku soustavným pácháním úmyslné trestné činnosti.“

14. V nadpisu § 145a se na konci připojují tato slova: „nebo předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti“.

15. V § 145a odst. 1 se za slovo „účely“ vkládají tato slova: „nebo jiné předměty vydávané státním orgánem nebo jím zmocněnou právnickou osobou jako doklad o splnění poplatkové povinnosti“ a za slova „takové nálepky“ se vkládají tato slova: „nebo předměty“.

16. Za § 163 se vkládá nový oddíl čtvrtý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl čtvrtý Zločinné spolčení

§ 163a

Účast na zločinném spolčení

(1) Kdo založí zločinné spolčení, nebo kdo se činnosti takového spolčení účastní, anebo kdo zločinné spolčení podporuje, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až deset let nebo propadnutím majetku.

(2) Ustanovení § 43 a 44 se na pachatele činu uvedeného v odstavci 1 neuplatní.

§ 163b

Kdo spáchá čin uvedený v § 163a, není trestný, učinil-li o zločinném spolčení oznámení státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému tímto zákonem z jiného činu zločinného spolčení, než je uveden v § 163a, mohlo být ještě odstraněno. Voják může takové oznámení učinit i veliteli nebo náčelníku.

§ 163c

(1) Policista plnící úkoly jako agent podle zvláštního zákona, který se účastní činnosti zločinného spolčení nebo zločinné spolčení podporuje, není pro trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestný, jestliže se takového činu dopustil s cílem odhalit pachatele trestné činnosti spáchané ve prospěch zločinného spolčení.

(2) Beztrestným se nestává agent, který zločinné spolčení založil nebo zosnoval.“

Dosavadní oddíly čtvrtý a pátý se označují jako oddíly pátý a šestý.

17. V § 167 odst. 1 se za slova „podvodu podle § 250 odst. 4,“ vkládají tato slova: „podílnictví podle § 251 odst. 3 a § 251a odst. 3,“.

18. V § 168 odst. 1 se za slova „padělání a pozměňování peněz (§ 140),“ vkládají tato slova: „účasti na zločinném spolčení (§ 163a odst. 1),“.

19. V § 171 odst. 1 písm. d) se za slovo „lčení“ vkládají čárka a toto slovo: „ústavní“.

20. V § 196 odst. 2 se slova „až na dvě léta“ nahrazují slovy „na šest měsíců až tři léta“.

21. V § 198 odst. 1 se slova „jeden rok“ nahrazují slovy „dvě léta“.

22. V § 198a odst. 1 se slova „jeden rok“ nahrazují slovy „dvě léta“.

23. § 219 odst. 2 zní:

„(2) Odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) na dvou nebo více osobách,
- b) zvláště surovým nebo trýznivým způsobem,
- c) opětovně,
- d) na těhotné ženě,
- e) na osobě mladší než patnáct let,
- f) na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho pravomoci,
- g) na jiném pro jeho rasu, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je bez vyznání, nebo

h) v úmyslu získat majetkový prospěch nebo v úmyslu zakrýt nebo usnadnit jiný trestný čin, anebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky.“

24. § 221 zní:

„§ 221

(1) Kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi pro výkon jejich povinnosti,
- b) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho rasu, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je bez vyznání, nebo
- c) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(3) Odnětím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.“

25. V § 235 odst. 2 písm. d) se vypouští slovo „nebo“, v písmenu e) se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a připojují se slovo „nebo“ a nové písmeno f), které zní:

„f) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho rasu, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je bez vyznání.“

26. V § 251 odst. 2 se slova „šest měsíců“ nahrazují slovy „jeden rok“ a připojuje se odstavec 3, který zní:

„(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, získá-li činem uvedeným v odstavci 1 prospěch velkého rozsahu.“

27. § 251a odst. 3 zní:

„(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 ve vztahu k věcem pocházejícím z obchodu s omamnými nebo psychotropními látkami nebo z jiného zvlášť závažného trestného činu, nebo
- b) získá-li činem uvedeným v odstavci 1 prospěch velkého rozsahu.“

28. § 257 odst. 2 zní:

„(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na věci svědka, znalce nebo tlumočnicka pro výkon jejich povinnosti,
- b) spáchá-li takový čin na věci jiného pro jeho rasu, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je bez vyznání,

- c) způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo
- d) spáchá-li takový čin na věci, která požívá ochrany podle zvláštních předpisů.“

Čl. II

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona České národní rady č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 214/1994 Sb. a nálezu Ústavního soudu České republiky č. 8/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 3 zní:

„(3) Státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.“

2. § 8 odst. 2 zní:

„(2) Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo v řízení před soudem těžk posouzení poměrů obviněného anebo pro výkon rozhodnutí, může státní zástupce a po podání obžaloby předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, údaje z evidence cenových papírů a v řízení o trestném činu zkrácení daně těž údaje získané v daňovém řízení. Tyto údaje nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly vyžádány.“

3. V § 8 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: „Za státem uznanou povinnost mlčenlivosti se podle tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.“

4. V § 12 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Postavení policejních orgánů mají i celní úřady v řízení o trestných činech

- a) porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 trestního zákona,
- b) porušování předpisů o nakládání s kontrolovaným zbožím a technologiemi podle § 124a až 124c trestního zákona,
- c) padělání a pozměňování nálepek k označení zboží nebo předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti podle § 145a trestního zákona,
- d) ohrožení devizového hospodářství podle § 146 trestního zákona, pokud byl čin spáchán v souvislosti s dovozem nebo vývozem devizových hodnot, české měny nebo hodnot znějících na českou měnu,

- e) zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 trestního zákona, pokud byl čin spáchán zkrácením cla, daně z přidané hodnoty, spotřební daně nebo silniční daně,
- f) porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a trestního zákona,
- g) nedovolené výroby a držení omamných a psycho-tropních látek a jedů podle § 187 trestního zákona, pokud byl čin spáchán v souvislosti s dovozem, vývozem nebo průvozem omamných a psycho-tropních látek a jedů,
- s výjimkou případů, kdy jde o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů.“.

5. § 55 odst. 2 zní:

„(2) Nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že svědku nebo osobě jemu blízké v souvislosti s podáním svědectví zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí porušení jejich základních práv, a nelze-li ochranu svědka spolehlivě zajistit jiným způsobem, orgán činný v trestním řízení učiní opatření k utajení podoby svědka; jméno a příjmení a jeho další osobní údaje se do protokolu nezapisují, ale vedou se odděleně od trestního spisu a mohou se s nimi seznamovat jen orgány činné v trestním řízení. Svědek se poučí o právu požádat o utajení své podoby a podepsat protokol smyšleným jménem a příjmením, pod kterým je pak veden. Pominou-li důvody pro utajení podoby svědka a oddělené vedení osobních údajů svědka, připojí se tyto údaje k trestnímu spisu a podoba svědka už nebude utajována.“.

6. V § 65 odst. 1 se v první větě za slova „o hlasování“ vkládají tato slova: „a osobních údajů svědka podle § 55 odst. 2“.

7. V § 67 písm. b) se za slova „působit na“ vkládají tato slova: „dosud soudem nevyslechnuté“ a v písmenu c) se za slovo „činnosti“ vkládají čárka a tato slova: „pro níž je stíhán“.

8. V § 71 odst. 3 v poslední větě a v odstavcích 5 a 7 se slovo „nejvyšší“ nahrazuje slovem „vrchní“.

9. V § 72 odst. 2 ve druhé větě se tečka na konci věty nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „o tom zašle vyrozumění obviněnému.“.

10. V § 74 odst. 2 věta první zní: „Odkladný účinek má pouze stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby nebo proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na prodloužení vazby, a stížnost stran proti rozhodnutí o případnutí peněžité záruky státu.“.

11. Za § 79 se vkládá nový § 79a, který včetně nadpisu zní:

„§ 79a

Zajištění peněžních prostředků na účtu u banky

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání trestného činu, nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, vyšetřovatel nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění peněžních prostředků na účtu. Vyšetřovatel a policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebují předchozí souhlas státního zástupce.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 musí být doručeno bance, která vede účet, a poté, co banka zajištění provedla, i majiteli účtu. V rozhodnutí se uvede bankovní spojení, kterým se rozumí číslo účtu a kód banky, a dále peněžní částka v příslušné měně, na kterou se zajištění vztahuje. Nestanoví-li orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 jinak, zakáže se okamžikem doručení rozhodnutí jakákoliv dispozice s peněžními prostředky, které se na účtu nacházejí, až do výše zajištění, s výjimkou výkonu rozhodnutí. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, se přednostně použijí peněžní prostředky nedotčené rozhodnutím o zajištění, a nepostačují-li k úhradě takové pohledávky, i peněžní prostředky zajištěné.

(3) Jestliže zajištění peněžních prostředků na účtu pro účely trestního řízení již není třeba, nebo zajištění není třeba ve stanovené výši, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Vyšetřovatel a policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebují předchozí souhlas státního zástupce. Rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je třeba doručit bance a majiteli účtu.

(4) Majitel účtu, jehož peněžní prostředky na účtu byly zajištěny, má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. Nevyhoví-li v přípravném řízení státní zástupce takové žádosti, předloží ji neprodleně soudu. O takové žádosti musí být neodkladně rozhodnuto. Byla-li žádost zamítnuta, může ji majitel účtu, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 14 dnů od právní moci rozhodnutí.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavců 1, 3 a 4 je přípustná stížnost.“.

12. Oddíl pátý hlavy čtvrté části první včetně nadpisu zní:

„Oddíl pátý

Zadržení a otevření zásilek a jejich záměna

§ 86

Zadržení zásilky

(1) Je-li k objasnění skutečností závažných pro

trestní řízení nutno zjistit obsah nedoručených telegramů, dopisů nebo jiných zásilek, které pocházejí od obviněného nebo jsou jemu určeny, nařídí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, aby je pošta nebo osoba provádějící jejich dopravu vydaly jemu a v přípravném řízení buď státnímu zástupci, nebo vyšetřovateli, anebo policejnímu orgánu.

(2) Bez nařízení uvedeného v odstavci 1 může být doprava zásilky pozdržena na příkaz vyšetřovatele nebo policejního orgánu, pokud věc nesnese odkladu a nařízení nelze předem dosáhnout. Neobdrží-li pošta nebo osoba provádějící dopravu zásilek v takovém případě do tří dnů nařízení podle odstavce 1, nesmí dopravu zásilek dále zdržovat.

§ 87

Otevření zásilky

(1) Zásilku vydanou podle § 86 odst. 1 může otevřít jen předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce státní zástupce, vyšetřovatel nebo policejní orgán.

(2) Otevřená zásilka se odevzdá adresátovi, a není-li jeho pobyt znám a není-li zásilka určena do vlastních rukou, některému z jeho rodinných příslušníků; jinak se zásilka vrátí odesílateli. Je-li však obava, že odevzdáním zásilky by mohlo dojít ke zmaření nebo podstatnému ztížení účelu trestního stíhání, připojí se zásilka ke spisu; je-li to vhodné, oznámí se adresátovi obsah dopisu nebo telegramu. Není-li jeho pobyt znám a není-li zásilka určena do vlastních rukou, učiní se oznámení některému z jeho rodinných příslušníků.

(3) Zásilka, kterou nebylo uznáno za nutné otevřít, odevzdá se ihned adresátovi nebo se vrátí poště nebo osobě, která ji vydala.

§ 87a

Záměna zásilky

(1) V zájmu zjištění osob podílejících se na nakládání se zásilkou obsahující omamné látky, psychotropní látky, jedy, radioaktivní materiál, padělané peníze a padělané cenné papíry, střelné nebo hromadně účinné zbraně, střelivo a výbušniny nebo jinou věc, k jejímuž držení je třeba zvláštního povolení, věci určené ke spáchání trestného činu, anebo věci z trestného činu pocházející, může předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce státní zástupce nařídít, aby byl obsah takové zásilky, vydané podle § 86 odst. 1, zaměněn za jiný a takto upravená zásilka byla předána k další přepravě.

(2) Záměnu provede policejní orgán, který o tom sepíše záznam a zabezpečí úschovu zaměněných věcí a materiálů. Se zaměněnými věcmi se nakládá jako s věcmi odňatými.“

13. V § 88 odst. 1 se v poslední větě slovo „Použít“ nahrazuje slovem „Provádění“ a připojuje se tato věta: „Zjistí-li policejní orgán při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen odposlech ihned přerušit, záznam o jeho obsahu zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít.“

14. V § 88 odst. 2 se za předposlední větu vkládá tato věta: „Opis příkazu soudce bez odkladu zašle státnímu zástupci.“

15. V § 146 odst. 2 písm. c) se spojka „a“ za slovem „soudu“ nahrazuje čárkou a za slova „vrchnímu soudu“ se vkládají tato slova: „a předseda senátu vrchního soudu Nejvyššímu soudu“.

16. V § 151 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: „Na návrh obhájce může orgán činný v trestním řízení přijmout opatření, aby obhájci byla poskytnuta ještě před skončením trestního stíhání přiměřená záloha na odměnu a náhradu hotových výdajů, jestliže je to odůvodněno dobou trvání trestního stíhání nebo jinými závažnými důvody.“

17. § 158 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Provádí-li opatření nebo úkony podle předchozích odstavců jiný policejní orgán než orgán Policie České republiky, vyrozumí o předmětu šetření neprodleně orgán Policie České republiky, který by jinak byl příslušný k řízení. Vznikne-li mezi orgánem Policie České republiky a jiným policejním orgánem spor o příslušnost, předloží věc k posouzení vyšetřovateli. Stanovisko vyšetřovatele je pro tyto orgány závazné.“

18. Za § 159 se vkládá nový § 159a, který včetně nadpisu zní:

„§ 159a

Dočasné odložení trestního stíhání

(1) Jestliže to je třeba k objasnění trestné činnosti spáchané ve prospěch zločinného spolčení, zvláště závažného úmyslného trestného činu nebo jiného úmyslného trestného činu, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, anebo zjištění jejich pachatelů, může vyšetřovatel se souhlasem státního zástupce dočasně odložit zahájení trestního stíhání na nezbytnou dobu, nejdéle však o dva měsíce.

(2) Trvají-li důvody, pro které bylo trestní stíhání dočasně odloženo, může státní zástupce na návrh vyšetřovatele vyslovit souhlas s prodloužením lhůty uvedené v odstavci 1 nejvýše o další dva měsíce, a to i opakovaně.

(3) O dočasném odložení trestního stíhání vyšetřovatel vyhotoví záznam, jehož opis do 48 hodin zašle státnímu zástupci.

(4) Pominou-li důvody pro dočasné odložení trestního stíhání, vyšetřovatel trestní stíhání neprodleně zahájí.“

19. V § 160 odst. 1 větě první se za slova „§ 159 odst. 2 a 3“ vkládají tato slova: „nebo § 159a odst. 1“.

20. V § 160 odst. 2 větě první se za slovo „obvinění“ vkládají tato slova: „anebo zahájení trestního stíhání bylo dočasně odloženo“.

21. V § 165 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Účastní-li se obhájce výsledku svědka, jehož totožnost má být z důvodů uvedených v § 55 odst. 2 utajena, je vyšetřovatel povinen přijmout opatření, která znemožňují obhájci zjistit skutečnou totožnost svědka.“.

22. § 179 zní:

„§ 179

K podání obžaloby a k jejímu zastupování před soudem je příslušný státní zástupce vyššího státního zastupitelství, než které u soudu působí, pokud vykonával dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravě řízení a věc nepředal nižšímu státnímu zastupitelství.“.

23. V § 188 odst. 1 písm. f) se tečka na konci věty vypouští a připojují se tato slova: „nebo rozhodne o schválení narovnání podle § 309 odst. 1.“.

24. V § 188 odst. 3 se slova „písm. a) až e)“ nahrazují slovy „písm. a) až f)“ a na konci se připojuje tato věta: „Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání může podat stížnost, jež má odkladný účinek, též poškozený; rozhodne-li soud o schválení narovnání podle § 309 odst. 1, může stížnost, jež má odkladný účinek, podat jen státní zástupce.“.

25. § 209 včetně nadpisu zní:

„Provádění dalších důkazů § 209

(1) Předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyšlechnutý nebyl přítomen při výsledku obžalovaného a jiných svědků. Je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypraví pravdu, případně jde-li o svědka, jemuž nebo osobě jemu blízké z podaného svědectví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí, předseda senátu učiní opatření vhodné k zajištění bezpečnosti nebo utajení totožnosti svědka, případně vykáže obžalovaného po dobu výsledku takového svědka z jednací síně. Po návratu do jednací síně však musí být obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědka, může se k ní vyjádřit, a aniž by se se svědkem setkal, může mu prostřednictvím předsedy senátu klást otázky. Jde-li o svědka, jehož totožnost má zůstat utajena (§ 55 odst. 2), učiní předseda senátu opatření, která znemožňují zjistit skutečnou totožnost svědka.

(2) Byl-li v hlavním líčení vyslechnut svědek, jehož totožnost byla utajena (§ 55 odst. 2), učiní soud i bez návrhu všechny potřebné úkony k ověření jeho věrohodnosti.“.

26. Za § 223 se vkládá nový § 223a, který včetně nadpisu zní:

„§ 223a

Podmíněné zastavení trestního stíhání a schválení narovnání

(1) Soud za hlavního líčení trestní stíhání podmíněně zastaví nebo rozhodne o schválení narovnání, shledá-li okolnosti uvedené v § 307 odst. 1 nebo § 309 odst. 1.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek. Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání mohou takovou stížnost podat též obviněný a poškozený.“.

27. V § 225 odst. 1 se za slova „podle § 223“ vkládají čárka a tato slova: „k podmíněnému zastavení trestního stíhání nebo schválení narovnání podle § 223a“.

28. § 231 zní:

„§ 231

(1) Vyjde-li najevo mimo hlavní líčení některá z okolností uvedených v § 223 odst. 1 a 2, § 223a odst. 1 nebo § 224 odst. 1 a 2, soud rozhodne o zastavení trestního stíhání nebo o jeho přerušení, o podmíněném zastavení trestního stíhání, anebo o schválení narovnání.

(2) Rozhodnutí o schválení narovnání může soud mimo hlavní líčení učinit jen ve veřejném zasedání.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může státní zástupce podat stížnost, jež má, nejde-li o přerušení trestního stíhání, odkladný účinek. Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání mohou takovou stížnost podat též obviněný a poškozený.“.

29. § 266 odst. 1 zní:

„(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu, státního zástupce nebo vyšetřovatele, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona.“.

30. § 266a se vypouští.

31. V § 274 se slova „nejvyššího státního zástupce“ nahrazují slovy „státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství“.

32. V hlavě devatenácté se za oddíl třetí vkládá nový oddíl čtvrtý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl čtvrtý Narovnání

§ 309

(1) Jestliže obviněný před soudem prohlásí, že spáchal skutek, pro který je stíhán, uhradí poškozenému škodu způsobenou trestným činem nebo učiní potřebné úkony k její úhradě, případně jinak odčiní újmu vzniklou trestným činem, a složí na účet soudu peněžní částku určenou konkrétnímu adresátovi k obecně prospěšným účelům, a takové plnění není zřejmě nepřiměřené závažnosti trestného činu, může soud se souhlasem obviněného a poškozeného rozhodnout o schválení narovnání, nejsou-li o prohlášení obviněného důvodné pochybnosti a považuje-li takový způsob vyřízení věci za dostačující.

(2) Při rozhodování soud přihledne k povaze a závažnosti spáchaného činu, k míře, jakou byl trestným činem dotčen veřejný zájem, k osobě obviněného a jeho osobním a majetkovým poměrům.

(3) Rozhodnout o schválení narovnání může soud tehdy, jestliže obviněný je stíhán pro trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 310

Před rozhodnutím o schválení narovnání soud vždy vyslechne obviněného a poškozeného.

§ 311

(1) Rozhodnutí o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, jehož se narovnání týká, jeho právní posouzení, obsah narovnání zahrnující výši uhrazené škody nebo škody, k jejíž úhradě byly provedeny potřebné úkony, případně způsob jiného odčinění újmy vzniklé trestným činem, peněžní částku určenou k obecně prospěšným účelům s uvedením jejího příjemce a výrok o zastavení trestního stíhání. Při určení příjemce peněžní částky k obecně prospěšným účelům je soud vázán návrhem obviněného.

(2) Součástí rozhodnutí o schválení narovnání je též výrok o zastavení trestního stíhání pro skutek, ve kterém je spatřován trestný čin, jehož se narovnání týká.

§ 312

Za peněžní částku určenou k obecně prospěšným účelům se považují částky pro obce a jiné právnické osoby se sídlem na území České republiky na financování vědy a vzdělání, kultury, školství, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat, na účely sociální, zdravotnické a ekologické,

humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní.

§ 313

Rozhodnutí o schválení narovnání se eviduje jako skutečnost významná pro trestní řízení podle zvláštního zákona.

§ 314

Zvláštní ustanovení o rozhodnutí soudu o schválení narovnání v přípravném řízení

(1) Není-li dále stanoveno jinak, užití se na řízení o návrhu na rozhodnutí o schválení narovnání v přípravném řízení ustanovení § 309 až 313.

(2) V přípravném řízení může státní zástupce podat soudu návrh na rozhodnutí o schválení narovnání, má-li za to, že lze postupovat podle § 309 odst. 1. K návrhu připojí dosud shromážděné důkazy a vyjádření obviněného a poškozeného, že souhlasí s takovým postupem. Obviněný může složit peněžní částku určenou k obecně prospěšným účelům až po podání takového návrhu soudu.

(3) Rozhodnutí o schválení narovnání v přípravném řízení činí soudce ve veřejném zasedání.

(4) Proti rozhodnutí, jímž v přípravném řízení soud návrh státního zástupce na schválení narovnání a zastavení trestního stíhání zamítl, může stížnost podat státní zástupce, obviněný a poškozený.

(5) Státní zástupce může vzít návrh na schválení narovnání zpět až do doby, než soudce počal vyhlásovat rozhodnutí.

(6) Podání návrhu podle odstavce 2 není překážkou v provádění dalších úkonů přípravného řízení. Byl-li takový návrh vzat zpět nebo byl-li pravomocně zamítnut, nelze k prohlášení obviněného podle § 309 odst. 1 v dalším řízení přihlížet jako k důkazu.“

Dosavadní oddíl čtvrtý v hlavě devatenácté se označuje jako oddíl pátý.

33. V § 314c odst. 1 písm. a) se slova „písm. a) až d),“ nahrazují slovy „písm. a) až d) a f),“.

34. V § 314c odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „O schválení narovnání samosoudce rozhodne ve veřejném zasedání.“.

35. V § 314c odst. 4 se slova „může státní zástupce“ nahrazují slovy „mohou státní zástupce a obviněný“ a na konci se připojuje tato věta: „Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání může podat stížnost, jež má odkladný účinek, též poškozený; rozhodne-li soud o schválení narovnání podle § 309 odst. 1, může stížnost, jež má odkladný účinek, podat jen státní zástupce.“.

36. § 314e odst. 2 zní:

„(2) Trestním příkazem lze uložit

- a) trest odnětí svobody do jednoho roku,
- b) trest obecně prospěšných prací,
- c) trest zákazu činnosti do pěti let,
- d) peněžitý trest,
- e) trest propadnutí věci.“

37. § 324 včetně nadpisu zní:

„§ 324

Rozhodování o změně způsobu výkonu trestu

(1) O změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody rozhoduje ve veřejném zasedání na návrh státního zástupce nebo ředitele věznice, a nejde-li o rozhodování o přerázení mladistvého do věznice pro ostatní odsouzené, též na žádost odsouzeného nebo i bez takového podnětu okresní soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává.

(2) Před rozhodnutím o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody musí být odsouzený vyslechnut.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

38. V nadpisu § 328 se na konci připojují tato slova: „a odsouzených povolaných k výkonu civilní služby“.

39. V § 328 odst. 1 se vypouští tečka na konci věty a připojují se tato slova: „nebo civilní služby“.

40. V § 328 odst. 2 větě první se za slovo „vojenskou“ vkládají tato slova: „nebo civilní“.

41. § 335 až 340b včetně nadpisů znějí:

„Oddíl třetí

Výkon trestu obecně prospěšných prací

§ 335

Obecné ustanovení

Trest obecně prospěšných prací odsouzený vykonává v obvodu okresního soudu, ve kterém bydlí. Se souhlasem odsouzeného může být trest vykonáván i mimo tento obvod.

Narizení výkonu trestu

§ 336

(1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat trest obecně prospěšných prací, stane vykonatelným, předseda senátu jeho opis zašle okresnímu soudu, v jehož obvodu má odsouzený trest vykonávat.

(2) O druhu a místě výkonu obecně prospěšných prací rozhodne okresní soud uvedený v odstavci 1.

Přitom vychází z potřeby výkonu těchto prací ve svém obvodu a přihlíží k tomu, aby odsouzený trest vykonával co nejbližší místu, kde bydlí. Odsouzeného zároveň poučí o povinnosti dostavit se do 14 dnů od doručení výzvy na obecní úřad, v jehož obvodu má trest vykonávat, k projednání podmínek výkonu trestu.

§ 337

Nesplní-li odsouzený povinnost stanovenou v § 336 odst. 2, nebo bez závažného důvodu neprovádí určené práce, obecní úřad to bezodkladně sdělí soudu, který výkon trestu nařídil. Rovněž mu bez odkladu sdělí, kdy odsouzený uložený trest obecně prospěšných prací vykonal.

§ 338

(1) Jestliže soud přijal záruku zájmového sdružení občanů za nápravu odsouzeného nebo považuje-li výchovné spolupůsobení zájmového sdružení občanů za prospěšné, postupuje přiměřeně podle § 329.

(2) Okresní úřad je povinen soustřeďovat požadavky obcí na provedení obecně prospěšných prací ve svém obvodu a předávat je okresnímu soudu, aby byl zajištěn průběžný přehled o potřebě těchto prací.

§ 339

Odklad a přerušování výkonu trestu

(1) Předseda senátu na potřebnou dobu odloží nebo přerušuje výkon trestu obecně prospěšných prací, jestliže odsouzený je stížen chorobou, která mu ve výkonu trestu brání.

(2) Výkon trestu obecně prospěšných prací na těhotné ženě a matce novorozeného dítěte předseda senátu odloží nebo přerušuje na dobu jednoho roku po porodu.

(3) Z jiných důležitých důvodů může předseda senátu výkon trestu obecně prospěšných prací odložit na dobu nejvýše tří měsíců ode dne, kdy rozhodnutí, kterým byl tento trest uložen, nabylo právní moci.

(4) Pominou-li důvody odkladu nebo přerušování, předseda senátu odklad nebo přerušování odvolá.

(5) Doba, po kterou byl výkon trestu obecně prospěšných prací odložen nebo přerušován, se nezapočítává do lhůty jednoho roku, v níž má být trest vykonán.

(6) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 340

Odklad a přerušování výkonu trestu u vojáků a odsouzených povolaných k výkonu civilní služby

(1) Předseda senátu odloží nebo přerušuje výkon trestu obecně prospěšných prací, je-li odsouzený po-

volán k výkonu vojenské činné služby nebo civilní služby.

(2) Ustanovení § 339 odst. 4 a 5 se užije obdobně též u odsouzených, jimž byl výkon trestu odložen nebo přerušen podle odstavce 1.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 340a

Upuštění od výkonu trestu

(1) Předseda senátu upustí od výkonu trestu obecně prospěšných prací nebo jeho zbytku, jestliže je odsouzený v důsledku změny svého zdravotního stavu dlouhodobě neschopen tento trest vykonat.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 340b

Přeměna trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody

(1) O přeměně trestu obecně prospěšných prací nebo o přeměně jeho zbytku v trest odnětí svobody rozhodne předseda senátu na návrh okresního úřadu nebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

42. V § 341 se slova „zaplacení vymáháno“ nahrazují slovy „nařízen výkon náhradního trestu odnětí svobody“.

43. § 343 se vypouští.

44. V § 344 odst. 2 se vypouštějí slova „a vymáhání by nevedlo k výsledku“.

45. § 362 včetně nadpisu zní:

„§ 362

Opatření v řízení o schválení narovnání

(1) Jakmile se stane vykonatelným usnesení, jímž soud schválil narovnání, předseda senátu zajistí, aby peněžní částka složená obviněným k obecně prospěšným účelům byla poukázána adresátovi uvedenému v rozhodnutí.

(2) Nelze-li peněžní částku podle odstavce 1 předat nebo odmítne-li ten, komu je určena, ji přijmout, předseda senátu rozhodne o jejím předání jiné obci nebo jiné právnické osobě na některou z činností uvedených v § 312.

(3) Jestliže soud v přípravném řízení pravomocně zamítne návrh na schválení narovnání nebo státní zástupce vezme takový návrh zpět, anebo soud po podání obžaloby nerozhodne o podání obviněného proto, že takový způsob vyřízení věci nepovažuje za dostačující,

předseda senátu zajistí, aby peněžní částka složená k obecně prospěšným účelům byla vrácena obviněnému.

(4) Proti usnesení podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

46. Dosavadní text § 384 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novými odstavci 2 a 3, které znějí:

„(2) Na základě žádosti cizího státu může soud na návrh státního zástupce rozhodnout o předběžném zajištění majetku nebo jeho části nebo o jeho zabrání za podmínek stanovených v mezinárodní smlouvě, kterou je Česká republika vázána. O návrhu je příslušný rozhodnout okresní soud, v jehož obvodu se nachází majetek, který je předmětem návrhu.

(3) Nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, na řízení a výkon rozhodnutí podle odstavce 2 se užijí přiměřeně ustanovení týkající se řízení o zabránění věci.“.

47. Za § 384d se vkládá nový § 384e, který zní:

„§ 384e

(1) Ustanovení § 384a a 384d se užije obdobně na řízení o návrhu, aby na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, bylo uznáno a vykonáno rozhodnutí cizozemského soudu o předběžném zajištění majetku nebo o jeho propadnutí či zabránění v trestním řízení.

(2) Nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, majetek, který je předmětem propadnutí nebo zabránění podle odstavce 1, připadá České republice.“.

Čl. III

Zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb. a zákona č. 82/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 3 se za slova „služba dopravní policie,“ vkládají tato slova: „služba správních činností,“.

2. V § 33 odst. 1 se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „pokud tento zákon nestanoví jinak.“.

3. Nadpis pod § 34 „Operativně pátrací prostředky“ se přemísťuje nad § 34.

4. V § 34 odst. 1 se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „předstíraný převod věci a použití agenta.“; současně se vypouštějí odstavce 2 a 3 a zrušuje se číslování odstavců.

5. Za § 34 se vkládají nové § 34a až 34c, které včetně nadpisů a poznámky č. 16a) znějí:

„§ 34a

Krycí doklady

(1) Krycími doklady se pro účely tohoto zákona rozumějí listiny a předměty sloužící k utajení skutečné totožnosti osoby. Krycím dokladem nesmí být průkaz prezidenta republiky, poslance nebo senátora Parlamentu, člena vlády, člena Nejvyššího kontrolního úřadu anebo guvernéra České národní banky a služební průkaz státního zástupce nebo soudce, diplomatický pas anebo doklad žijící nebo zemřelé osoby.

(2) Krycí doklad vydává ministerstvo na základě rozhodnutí ministra.

§ 34b

Použití agenta

(1) Služba kriminální policie a služba policie pro odhalování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti jsou oprávněny při odhalování trestných činů uvedených v § 33 odst. 2 a při zjišťování jejich pachatelů a pachatelů trestných činů spáchaných ve prospěch zločinného spolčení použít agenta, a to za podmínky, že odhalování těchto trestných činů a zjišťování jejich pachatelů by jiným způsobem bylo podstatně ztěženo.

(2) Agentem je policista plnící úkoly uložené mu službami uvedenými v odstavci 1, který vystupuje zpravidla s krycími doklady a se zastíráním skutečného účelu své činnosti.

(3) Je-li to k použití agenta nebo k jeho ochraně nutné, je k zastírání jeho totožnosti možné

- a) vytvořit legendu o jiné osobní existenci agenta a osobní údaje vyplývající z této legendy zavést do informačních systémů provozovaných podle zvláštních zákonů,^{16a)}
- b) používat zvláštní způsoby vykazování údajů při hospodaření s prostředky státního rozpočtu včetně devizového hospodaření, přiznávání daně z příjmů, vykazování pojistného všeobecného zdravotního pojištění a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti; způsob vykazování údajů stanoví vláda.

(4) Agentu lze použít jen na základě povolení soudce krajského soudu, v jehož obvodu má žadatel o povolení k použití agenta své sídlo. V povolení musí být uveden účel nasazení a doba, po kterou bude agent použit, a pokud je vytvořena, též údaje o legendě o jiné osobní existenci agenta. Na základě nového návrhu lze dobu povolení prodloužit.

(5) Policista, který plní služební úkoly jako agent, je povinen plnit pokyny nadřízeného služebního orgánu; jiné povinnosti podle tohoto zákona nemá. Při své činnosti je povinen volit takové prostředky, které jsou způsobitelné ke splnění jeho služebního úkolu a jimiž není jiným osobám způsobována bezdůvodná újma na jejich právech.

(6) Státní zástupce, který by byl příslušný k výkonu dozoru v přípravném řízení ohledně trestného činu uvedeného v odstavci 1, má povinnost pravidelně od příslušné služby policie vyžadovat a hodnotit údaje potřebné k posouzení, zda důvody pro použití agenta trvají a zda jeho činnost je v souladu se zákonem. Toto hodnocení předkládá bez odkladu soudci, který vydal povolení podle odstavce 4. O výsledku použití agenta příslušná služba policie vyhotoví záznam, který státnímu zástupci předloží.

(7) Pominou-li důvody pro nasazení agenta, soudce uvedený v odstavci 4 toto povolení zruší.

§ 34c

Předstíraný převod věci

Předstíraným převodem věci se pro účely tohoto zákona rozumí předstírání koupě, prodeje nebo jiného způsobu převodu věci, k jejímuž držení je obvykle třeba zvláštního povolení nebo jejíž držení je nepřipustné.

^{16a)} Např. zákon č. 135/1982 Sb.“.

6. V § 36 se za odstavec 9 vkládají nové odstavce 10 a 11, které znějí:

„(10) Bez povolení podle odstavce 2 lze operativní techniku použít s výslovným souhlasem toho, do jehož práv a svobod se zasahuje. O ukončení použití operativní techniky se vyrozumí osoba, která k němu dala souhlas. Je-li tento souhlas dodatečně odvolán, používání operativní techniky se neprodleně zastaví.

(11) Služby uvedené v odstavci 7 bez odkladu informují krajského státního zástupce působícího u krajského soudu, jehož soudce vydal povolení k použití operativní techniky, o tom, že takové povolení bylo vydáno, o prodloužení doby jeho trvání, o odnětí povolení a o ukončení použití operativní techniky podle odstavců 3, 5 až 8. O použití operativní techniky a o odvolání souhlasu podle odstavce 10 informují krajského státního zástupce, v jehož obvodu k použití operativní techniky došlo.“.

Dosavadní odstavec 10 se označuje jako odstavec 12.

7. § 37 odst. 2 včetně poznámky č. 20) zní:

„(2) Operativní techniku lze použít i v případě dožadání státních orgánů na základě povolení k použití zpravodajské techniky podle zvláštního předpisu.²⁰⁾“

²⁰⁾ Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě. Zákon č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, ve znění zákona č. 153/1994 Sb. a zákona č. 88/1995 Sb.“.

Čl. IV

Zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, se mění a doplňuje takto:

1. V § 11 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) V trestním řízení může předseda senátu vyššího soudního úředníka pověřit, aby obviněnému nebo poškozenému poskytl poučení o náležitostech dohody o narovnání a úkonech potřebných k jejímu uzavření.“

2. V § 18 odst. 3 se slova „po dobu nejméně dvou let činní jako soudní tajemníci“ nahrazují slovy „činní jako soudní tajemníci a ke dni přijímací zkoušky nabylí nejméně dvouletou praxi v této činnosti“.

Čl. V

Zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 173/1968 Sb., zákona

č. 100/1970 Sb., zákona č. 47/1973 Sb., zákona č. 179/1990 Sb., zákona č. 294/1993 Sb. a nálezu Ústavního soudu České republiky č. 8/1995 Sb., se mění takto:

§ 53 se vypouští.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Stížnosti pro porušení zákona podané do účinnosti tohoto zákona se projednají podle dosavadních předpisů.

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1995 s výjimkou čl. I bodu 2, pokud jde o § 27 písm. b), čl. I bodu 6, pokud jde o § 45 a 45a, a čl. I bodu 10, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

153

ZÁKON

ze dne 28. června 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb. a zákona č. 82/1995 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb. a zákona č. 82/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 3 se slova „pracovníky obecní policie“ nahrazují slovy „zaměstnance obce zařazené do obecní policie“.

2. V § 2 odst. 3 se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „a za přestupky spáchané stáním vozidla na chodníku, kde to není dovoleno.“

3. V § 3 odst. 2 se tečka na konci věty nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „nelze však pověřit strážníka, který nepředložil negativní osvědčení

podle § 8 zákona č. 451/1991 Sb., ve znění nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 26. listopadu 1992, uveřejněného v částce 116/1992 Sb.“.

4. V § 4 odst. 6 se slovo „pěti“ nahrazuje slovem „tří“.

5. § 7 se doplňuje odstavci 3, 4 a 5, které znějí:

„(3) Jestliže okolnosti zákroku nebo jiného opatření neumožňují, aby strážník prokázal svoji příslušnost k obecní policii průkazem obecní policie (odstavec 2), prokáže se ústním prohlášením „obecní policie“ nebo „městská policie“ (§ 1 odst. 5). Průkazem obecní policie se strážník prokáže ihned, jakmile to okolnosti zákroku nebo jiného opatření dovolí.“

(4) Strážník je při provádění zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy.